

Tankar angående Svenska dobermannklubben och rasspecifika avelsstrategier.

Diagrammen är hämtade ur databasen för dobermann år 2007-2011.

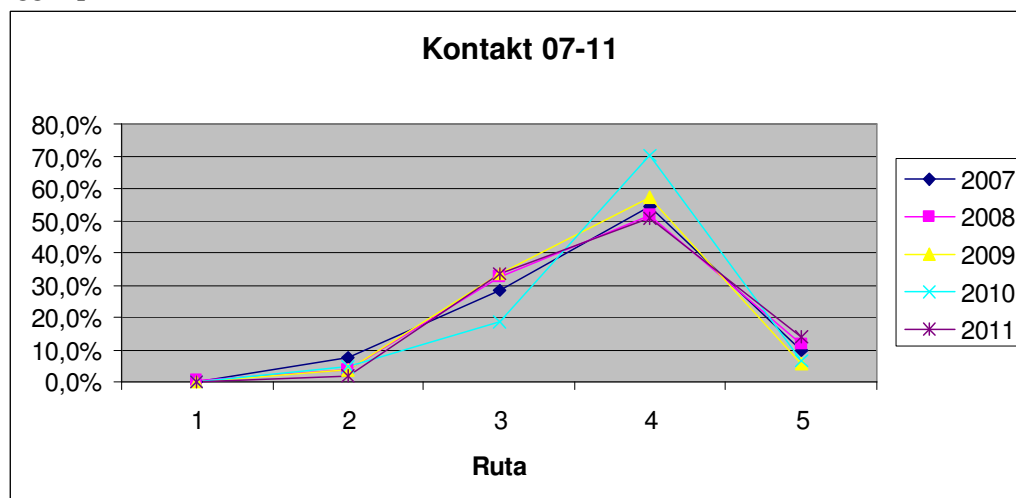
Några bra saker med vår ras:

- När hundarna väl tagit sig fram går avreaktionen bra.
- Liten grad av komihåg dvs. kvarstående rädsla och intresse.
- Bra leklust med förhållandevis hög intensitet.
- Gripandet kunde vara bättre men ligger inom ramen för det acceptabla.

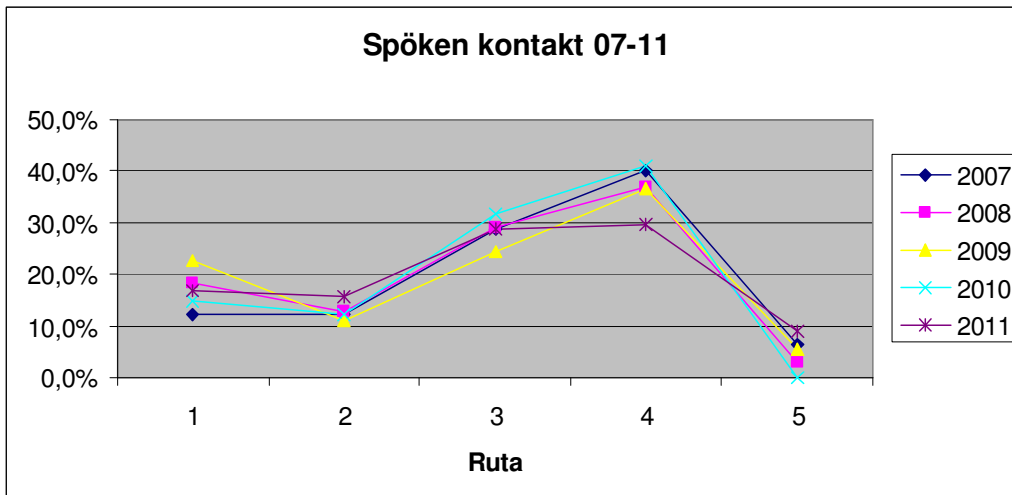
De flesta dobermannägare som man ser träna, frågar eller blir tillfrågade av nämner oftast samma saker som ”problem” vid träning eller i vardagen.

Vanligast är rasens ibland okontrollerade hälsande eller ovilja att hälsa. Detta problem har samma grundorsak nämligen en osäkerhet/ovilja att skapa tillfälliga grupper. Tittar man på MH ser man olika grad av kontaktagande vid olika tillfällen under provet.

Vid den första hälsningen är hundarna i balans och strax över 50% hälsar normalt. Ca 40% ligger på ointresse (3) eller intensivt (5) kontaktbeteende vilket indikerar en social osäkerhet.

Tittar vi på samma sak vid kontakt på spöken sjunker idealet till 35-40% och även antalet 3 och 5 minskar till förmån för 1 och 2. Detta beror troligen delvis på rädslan i själva momentet.

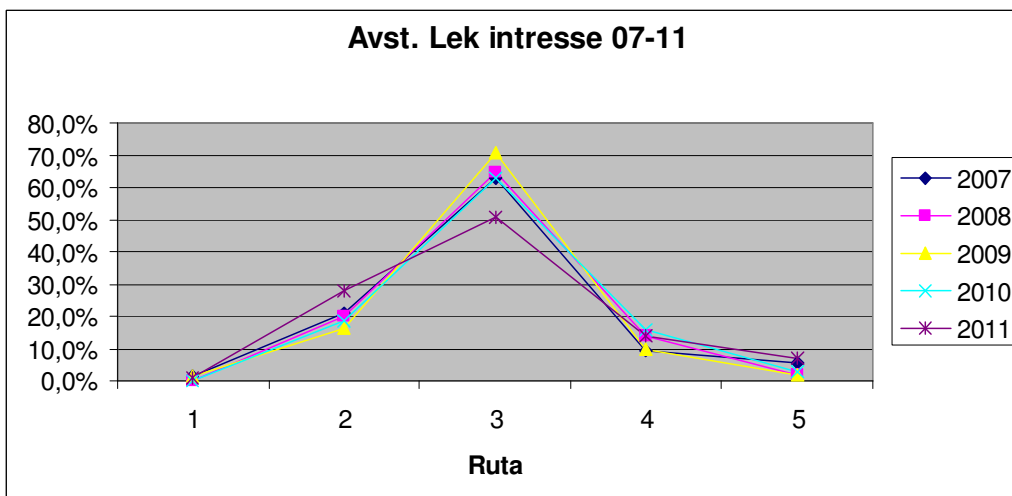

Slutsatsen som kan dras är att hundarna har problem i den sociala kontakten/hälsningen. Den sociala belastningen kan även ses på andra ställen i MH, mer om det längre fram i dokumentet.

Nästa stora problem som kommer upp är ofta intresset för jakt och då alla typer av ”byten”. Det är inget som man testar i MH trots ”Lilla bytet”. Detta får vi nog lägga till den allmänna uppfostran och bristen på lydnad och ledarskap.

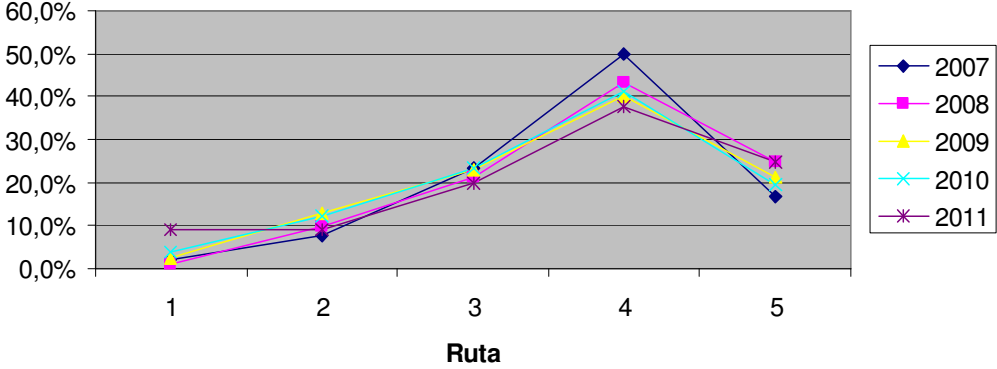
Ett annat problem som kommer fram är att hundarna har ”blivit sämre” på att koncentrera sig. Den informationen kan delvis hämtas från MH, momenten avståndslek och spöken.

Rutorna, 1 visar på bristande intresse, 2 på brister i koncentration och även en mindre brist tolereras i ruta 3.

Nedanstående diagram visar att om man skrämmer hundarna lite så väljer hundarna att koncentrera sig lite extra, rutorna 2-5 innebär olika grad av koncentration.

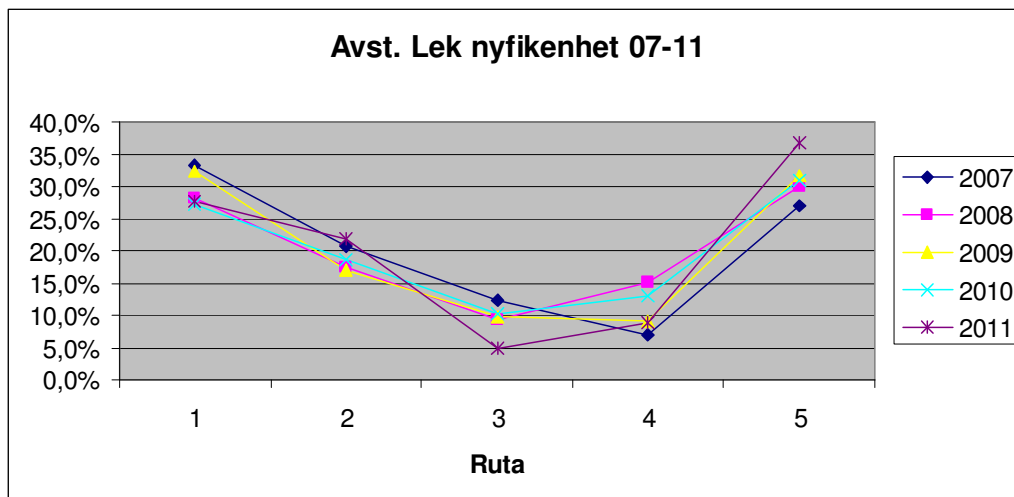
Spöken kontroll 06-11

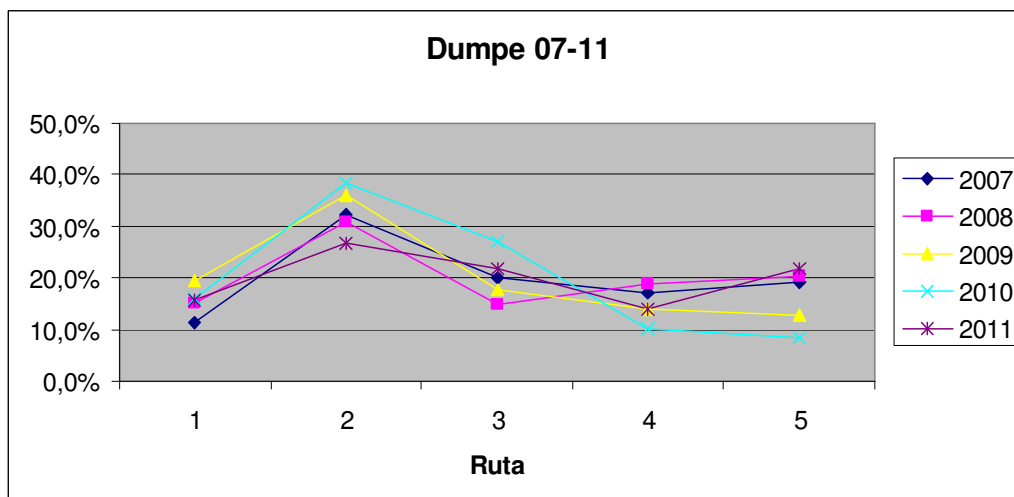
Många som tränar hamnar lätt i en konflikt med sin hund som ofta beror på att hunden inte förstår det krav som föraren ställer. Det kan vara allt från sociala krav till fysiska korrigeringar. Tyvärr kan vi inte plocka ut det ur protokollet på MH.

Ser vi till rasens förmåga att ta sig fram till olika saker som vi skrämmer den för blir resultaten olika i momenten.

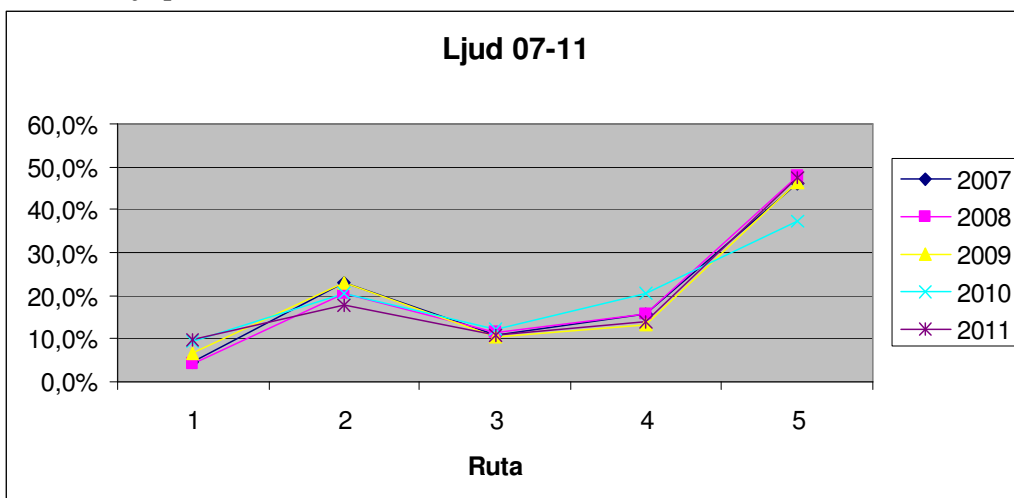
Avståndsleken är ett ställe där rasen separeras i nyfikenheten, kurvan borde vara välvd åt andra hållet för att spegla en normalfördelning. Nu ser det ut som om vi har två stora grupper 1-2 och 5. Det beror på olika grader av rädsla/ointresse.

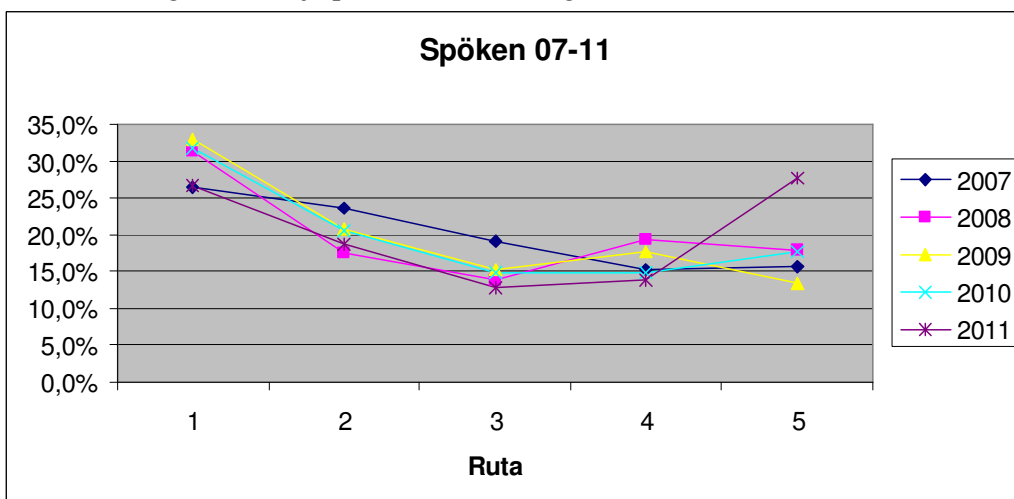
Dumpe, här kommer den sociala osäkerheten/rädslan fram. Ca 15% tar sig fram utan hjälp resterande måste ha olika grader av förarhjälp.

Ljudrädsla är inte ett generellt problem i rasen trots att det är överraskande. Över 40% tar sig fram utan hjälp av föraren och det är ett bra resultat.

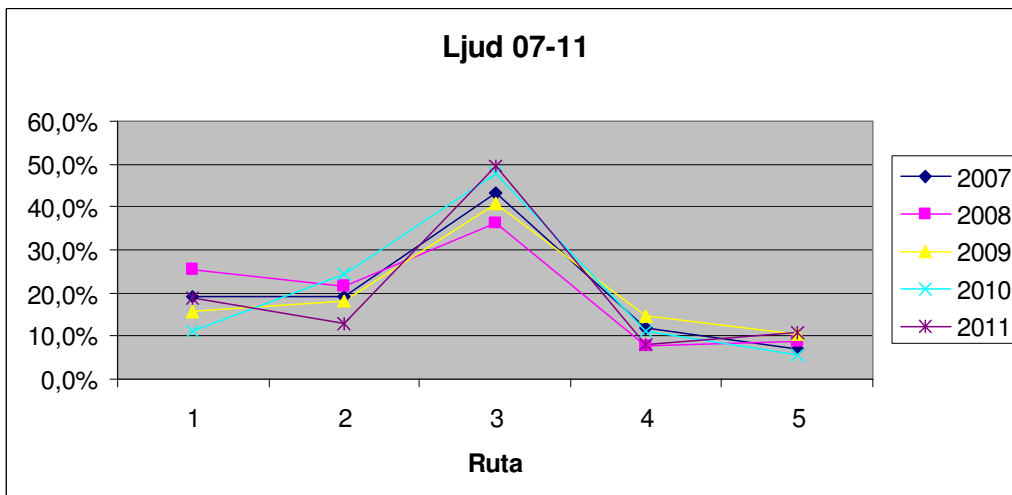
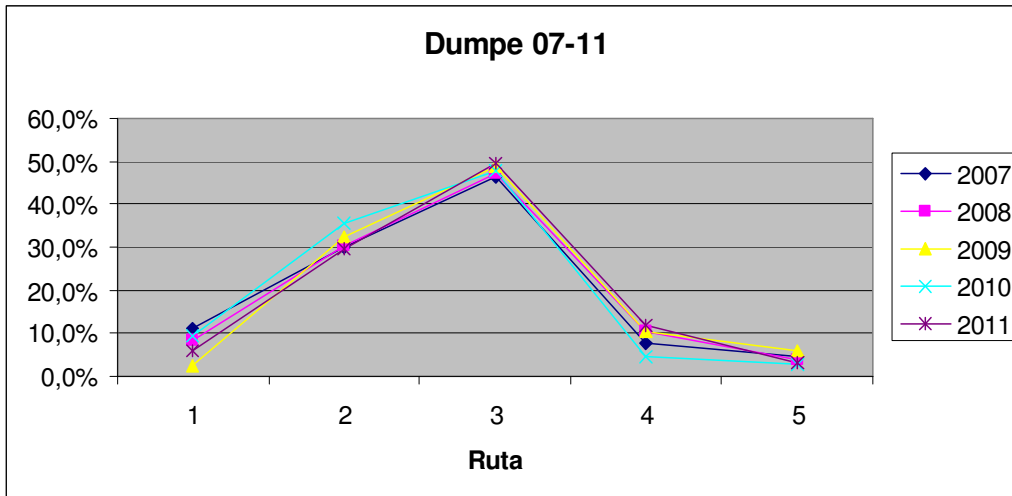

Spöken, här kommer den sociala rädslan fram igen ca 18% tar sig fram utan hjälp, resterande behöver olika grader av hjälp och ca 30% tar sig inte fram i tid.

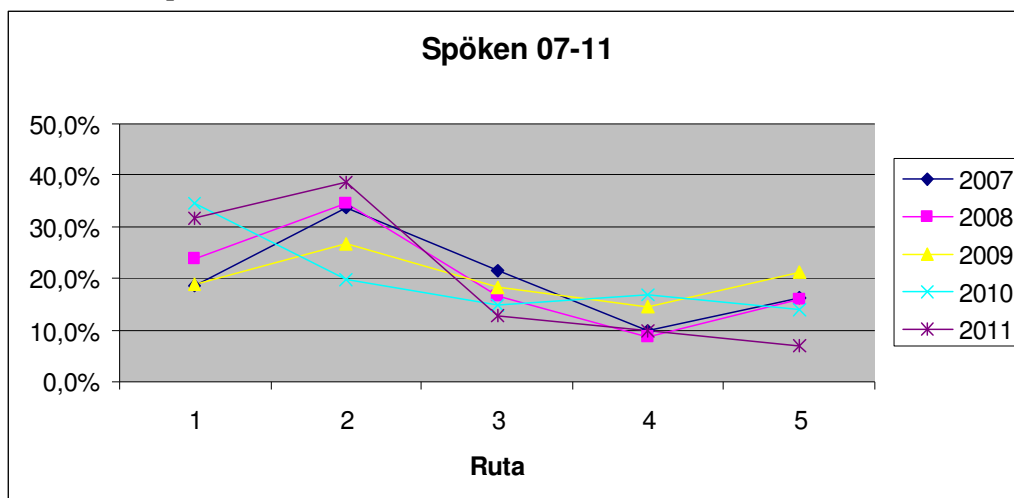
Rädslor.

De två ställen där överraskningsrädslor mäts är dumpe och skrammel. Vår ras har inga större problem med överraskningsrädsla som man se i de två diagrammen nedan.

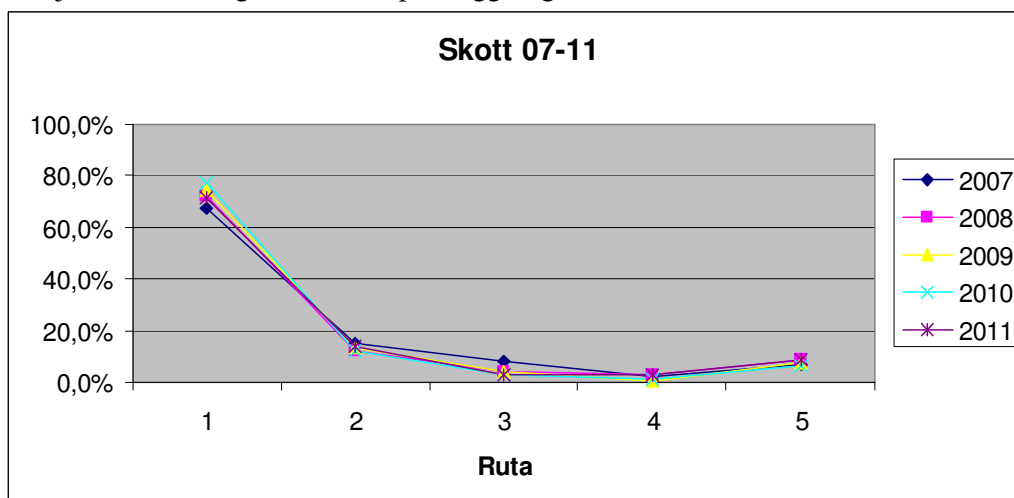
Endast ca 20% flyr resterande har full kontroll på situationen även om många gör undanmanöver.

Vid spöken uppträder hundarna bra, ca 50% ligger i rutorna 1 och 2 vilket får anses som helt ok med tanke på hundarnas ålder.

Skott

Här ligger ca 85% i rutorna 1 och 2. Lite bekymmersamt är att vi har strax under 10% i rutorna 3 och 4 vilket är en aktivitethöjning som riktas mot skotten. Det kan komma att skapa extrajobb för hundägare vid t.ex. platsliggning.

Slutsats.

Ska vi förändra något i RAS så bör det vara att försöka minska den sociala osäkerheten hos våra hundar. Ser vi då till MH som ett av flera verktyg i aveln, bör hundar som visar problem med;

- Kontakttagande (hälsning) i de situationer där det finns
- Nyfikenhet i sociala situationer
- Bristande leklust och samarbete i avståndslek

Ej rekommenderas i avelsarbetet alternativt användas sparsamt.